

วัตถุประสงค์

เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการและบทความทวิสารณหนังสือที่เป็นภาษาไทยและมีข้อค้นพบข้อเสนอแนะ รวมถึงความคิดริเริ่มที่มีผลกระทบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติในวงกว้าง อีกทั้งยังมุ่งหมายที่จะเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสาขาต่าง ๆ และสนับสนุนการเรียนการสอน โดยเน้นสาขาวิชาพระพุทธศาสนา การบริหารการศึกษา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการชุมชน รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม และฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารวิจัยวิชาการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระพรหมวัชรธีรจารย์, ศาสตราจารย์ ดร.

พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญศรี

พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุษะพรหม

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช พรหมกัลป์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ**มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

พระศรีสมโพธิ, ดร.

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

ดร.ภารดร แก้วบุตรดี

หน่วยงานภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตต์เจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พระเมธาวิเชียร, รองศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิจ ศรีทอง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชินทร์ วสันต์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญชัย บุญหนัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ

มหาวิทยาลัยนครพนม

ดร.จรรยศักดิ์ สุนทรเดชา

บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ฝ่ายจัดการวารสาร

ดร.ดิเรก ดังลอย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวสุนิสา แก้วนัม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวอรอุมา ช่อนกลิ่น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 999 หมู่ 6 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000 โทรศัพท์ 062-3434768
E-mail: journal.jra@gmail.com
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/index>

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารวิจัยวิชาการ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. พระราชรัตนเวที, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. พระศรีสมโพธิ, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4. พระครูนิวาสินสีห์, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5. พระเมธีวชิรบัณฑิต, ศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
6. พระปัญญาวชิรบัณฑิต, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
7. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษ ฐิริปัญญา, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
8. พระครูสุธีธรรมบัณฑิต, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
9. ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
10. ศ.ดร.จันทน์ อติวัฒน์สิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
11. รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
12. รศ.ดร.พิสมัย รบชนะชัย พูลสุข	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
13. รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
14. รศ.ดร.สมาน งามสนิท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
15. รศ.ดร.ธงชัย สิงอุตม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
16. รศ.ดร.วรกฤต เกื้อนช้าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
17. รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
18. รศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
19. รศ.ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
20. รศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
21. รศ.ดร.ธานี เกสทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
22. ผศ.ดร.สมคิด พุ่มทุเรียน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
23. ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรณัฏฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
25. ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
26. ผศ.ดร.ชนทอง วัฒนประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
27. ผศ.ศศิภิจจ์ อัจฉัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
28. ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
29. ผศ.ดร.อุทัย สติมัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
30. ดร.ภาราทร แก้วบุตรดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. พระเมธาวิเชียรสร, รศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. ศ.ดร.วัชร งามจิตรเจริญ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ศ. (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญศรี ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
4. รศ.ดร.กุหลาบ รัตนสังธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา
5. รศ.ดร.สุวิญ รักสัตย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
6. รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7. รศ.ดร.เนติรัฐ วีระนาคินทร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. รศ.ดร.อุทัยวรรณ ภูเทษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
10. รศ.ดร.ชนินทร์ วสันนท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
11. รศ.ดร.ช่วงโชติ พันธุเวช นักวิชาการอิสระ
12. รศ.ดร.พทุทธ์สรรค์ สุทธิไชยเมธี มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
13. รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
14. รศ.ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
15. รศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
16. รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
17. รศ.ดร.รัตน์ะ ปัญญาภา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
18. รศ.ดร.พรรณอร วันทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
19. รศ.ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน มหาวิทยาลัยมหิดล
20. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
21. รศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
22. รศ.ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
23. รศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
24. ผศ. ว่าที่ร้อยตรี ดร.โสภณ ลาววรรณ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
25. ผศ.ดร.ยุวดี วิทย์พันธ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
26. ผศ.ดร.นันทนา อุ่นเจริญ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
27. ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
28. ผศ.ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
29. ผศ.ดร.วิมลมาศ ปฐมนิขกุล นักวิชาการอิสระ
30. ผศ.ดร.ภูริวัฒน์ คัมภีร์ภาพพัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
31. ผศ.ดร.กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
32. ผศ.ดร.ศิริวรรณ กมลสุขสถิตย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
33. ผศ.ดร.ธีรพจน์ นานบเนียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
34. ผศ.ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
35. ผศ.ดร.ประภัสสร วรรณสถิตย์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
36. ผศ.ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
37. ผศ.ดร.กฤษณะ ดาราเรือง มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
38. ผศ.ดร.วงธรรม สรณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

39. ผศ.ดร.จันทิรม์ ภูติอริยวัฒน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
40. ผศ.ดร.เสิบเอก ดร.เศรษฐวิทย์ พรหมสิทธิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
41. ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
42. ผศ.ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล มหาวิทยาลัยปทุมธานี
43. ผศ.ดร.ปาริชาติ สายจันดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
44. ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ แสนคำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
45. ผศ.ดร.ประทีป พิษทองกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
46. ผศ.ดร.อรอนงค์ สรรเสริญ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
47. ผศ.ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ มหาวิทยาลัยนครพนม
45. ดร.อัคนันท์ อริยศรีพงษ์ นักวิชาการอิสระ
46. ดร.จินตนาภา โสภณ ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
47. ดร.ชนิกา แสงทองดี นักวิชาการอิสระ
48. ดร.พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
49. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
50. ดร.สมนึก หงษ์ยิ้ม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุทัยธานี
51. ดร.วรพล ชินเพชร สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
52. พันเอก ดร.สาธิต ทิพย์มณี กรมแพทยทหารบก
53. ดร.ปัญญฉัตร องค์กรปรัชญากุล มหาวิทยาลัยเกริก
54. ดร.วิไลวรรณ เทียนประนอมกร โรงเรียนแย้มจากดิวาสนาธรรม
55. ดร.พิเชษฐ์ วันทอง รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
55. ดร.สุรัชย์ พุดชู มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
56. ดร.จาตุรงค์ สุทวาทน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
54. พระมหาจักรพล อาจารย์สุโก, ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
55. นางสาวโอปอล์ รังสิมันตุชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
56. นายปัญญา พรหมบุตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์
57. นายสรารุณ แสงอรุณ บริษัท กรุงศรี นิเมเบิล จำกัด
58. อาจารย์รดา อนุตตรังกูร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
59. อาจารย์นันทยา สัตยวาที มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
60. อาจารย์ธีรพงศ์ พรหมวิชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ

- ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญชัย
- รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์
- รศ.ดร.สมาน งามสนิท
- รศ. สยาม คำปรีดา
- ผศ.ดร.สุดาภาณจน์ ปัทมดิเลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยวิชาการ วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยผู้พิมพ์จะนำเสนอบทความให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) พิจารณาก่อนการตีพิมพ์เพื่อคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะบทความวิชาการที่อยู่ในวารสารฯ นั้นต่างก็มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่จะกลายเป็นนวัตกรรม รวมถึงอาจจะส่งผลกระทบ (Impact) ต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยในฉบับนี้ประกอบด้วย บทความวิจัย 22 บท และบทความวิชาการ 3 บท ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้มีการคัดเลือกมานำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเชิงสถานการณ์ ดังนี้

พระครูวิบูลสาโรภาส (เฉลิม กนตสาโร), พระวิสิทธิ์ ฐิตวิสุทธิ, เทพประวิณ จันทร์
แรง บทความวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในนวัตกรรมทางสุขภาพในภาวะปกติใหม่ของพระคิลานุปัฏฐาก จังหวัดสุโขทัย” พบว่า 1) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ให้นัยสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพใน 2 มิติด้วยกัน กล่าวคือ (1) มิติความสุขทางร่างกาย (กายิกสุข) (2) มิติความสุขด้านจิตใจ (เจตสิกสุข) โดยหลักธรรมสำคัญที่สามารถประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพประกอบด้วย (1) ไตรลักษณ์ (2) หลักภavana 4 (3) หลักอิทธิบาท 4 (4) หลักพละ 5 (5) หลักอภิปมาทธรรม 2) พระคิลานุปัฏฐากควรศึกษากระบวนการประยุกต์ใช้ 5 หลักธรรม ตามขั้นตอนต่อไปนี้ (1) ศึกษาองค์ความรู้ที่ได้จากหลักพุทธธรรม (2) วิเคราะห์หลักธรรมที่มีความเหมาะสมกับงานคิลานธรรม (3) ทดลอง หรือ ฝึกปฏิบัติเพื่อการบูรณาการงานด้านสุขภาพ (4) เผยแผ่องค์ความรู้ และการปฏิบัติตน ให้กับพระสงฆ์อาพาธ และกลุ่มเป้าหมาย (5) ส่งเสริมให้พระสงฆ์อาพาธ มีการพัฒนาด้านรูปธรรม และนามธรรม สามารถดูแลและพัฒนาตนเองในด้านสุขภาพอย่างสัมฤทธิ์ผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการรักษาทางจิตใจที่ยั่งยืน 3) จุดเด่นในการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมและเสนอกระบวนการนั้น พระคิลานุปัฏฐากต้องคำนึงว่าในการปฏิบัติหน้าที่ ควรมีคตพจน์ประจำใจ คือ มี “ธรรมะเป็นนวัตกรรมคุ้มครองใจ” และสามารถนำมาประยุกต์เพื่อพัฒนาด้านสุขภาพใน 4 มิติ คือ ร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญญา การสร้างกระบวนการในการทำงานนั้น พระคิลานุปัฏฐากต้องนำ

องค์ความรู้ที่ได้มาจากหลัก พุทธธรรมมาประยุกต์ใช้เป็นต้นแบบในกรอบ พุทธนวัตกรรมสุขภาพ ซึ่งมีรูปแบบ 4 โมเดล ดังนี้ (1) ธรรมะเป็นนวัตกรรมคุ้มครองใจ (2) นวัตกรรมสุขภาพ 4 มิติ (3) นวัตกรรมธรรมชาติบำบัด (4) นวัตกรรมภูมิชีวาภิบาล โมเดลต้นแบบทั้ง 4 รูปแบบนี้เป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบในการปฏิบัติหน้าที่ด้านสุขภาพ (Well-Being) ของพระคิลานุปัฏฐากจังหวัดสุโขทัยที่เป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน.

สุรวินัย สวงรัมย์, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, สถาพร ภาคพรหม บทความวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรทางการศึกษาของชุมชนในสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 ตามหลักสังคหวัตถุ 4” พบว่า 1) ความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรทางการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (PNI Modified = 0.59) โดยด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีค่าสูงสุด รองลงมา ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การประเมินผล และการดำเนินการ ตามลำดับ 2) วิธีการมีส่วนร่วมตามหลักสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย การเปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมตัดสินใจ การสร้างแรงจูงใจและความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วม การสื่อสารและสะท้อนผล และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยบูรณาการหลักทานปิยวาจา อุตถจริยา และสมานัตตา และ 3) ข้อเสนอเชิงนโยบายสังเคราะห์เป็นโมเดลเชิงระบบ ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และข้อมูลย้อนกลับ โดยใช้หลักสังคหวัตถุ 4 เป็นกลไกส่งเสริมการร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ และร่วมติดตามประเมินผล เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ผลการประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายมีความสอดคล้องและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสมและสามารถประยุกต์ใช้เป็นกรอบการพัฒนาได้อย่างเป็นระบบ

วารุณี กรัดเนียม, เฮนรี่ ยู อันซุนดา, ฌญัฐ ขาคำมูล, อนุชา กองพ่วง บทความวิจัยเรื่อง “ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำร่วมเพื่อการเปลี่ยนผ่านทางสังคม ของคณะกรรมการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา” พบว่า 1) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำร่วมฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ระดับบุคคล (PNI modified = 0.561) รองลงมาคือ ระดับกลุ่ม (0.525) และระดับสังคม/ชุมชน (0.513) โดยประเด็นที่ต้องการพัฒนาเร่งด่วน ได้แก่ การเขียนรายงานสะท้อนผล การเปิดโอกาสให้โต้แย้งเชิงตรรกะในที่ประชุม และความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ของโครงการ และ 2) การพัฒนาภาวะผู้นำร่วมเพื่อการเปลี่ยนผ่านทางสังคมของคณะกรรมการ อวท. ควรดำเนินการในลักษณะ การพัฒนาแบบบูรณาการหลายระดับซึ่งเริ่มจาก

การพัฒนาศักยภาพของบุคคลสู่การสร้างระบบการทำงานแบบมีส่วนร่วมในระดับกลุ่ม และขยายผลไปสู่การสร้างคุณค่าทางสังคมผ่านการทำงานร่วมกับชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้นำรุ่นใหม่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงได้อย่างยั่งยืน

ชัยณรงค์ สิริพรปรีดา บทความวิจัยเรื่อง “คุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ” พบว่า 1) องค์ประกอบคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการมีองค์ประกอบ 6 มิติ 2) รูปแบบคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการประกอบด้วย 6 มิติ 18 แนวทาง และ 3) ผลการประเมินและยืนยันรูปแบบคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการมีความเหมาะสม มีความสอดคล้อง ความมีประโยชน์ และมีความเป็นไปได้

ปรัชญา เหลืองแดง, ศิวาวุฒม์ ชัยเขาวรินทร์, ญดาภัก กิจทวี, ลัดดาวัลย์ จำปา, จักขุมลย์ วงษ์ท้าว, นันทวัน หัตถมาศ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาต้นแบบนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เชิงอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรมในชุมชนเก่าปากแพรก” พบว่า 1) ต้นแบบนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เชิงอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรมในชุมชนเก่าปากแพรก คือ ชุดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 คำชี้แจงการใช้นวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 เนื้อหาสาระส่วนที่ 3 กิจกรรม ส่วนที่ 4 แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ ส่วนที่ 5 ภาคนวนกโดยมีคุณภาพที่ระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.35) และ 2) ผลการใช้ต้นแบบนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เชิงอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรมในชุมชนเก่าปากแพรก พบว่าผลการเรียนรู้เชิงอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรมในชุมชนเก่าปากแพรกของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการใช้นวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 27.50 และ ความคิดเห็นของกลุ่มผู้รับมอบต้นแบบนวัตกรรมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.41)

มลิวลีย์ จันทวรรณชาติ, กมลทิพย์ ทองกำแหง บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ” 1) สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่พึงประสงค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, SD = 0.91) และมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, SD = 0.62) ตามลำดับ โดยด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการจัดทำหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะผู้เรียน ($PNI_{modified} = 0.2217$) ด้านการประเมินหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะผู้เรียน ($PNI_{modified} = 0.2055$) ด้านการเตรียมความพร้อมของ

สถานศึกษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.2019$) และด้านการนำหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะผู้เรียนไปใช้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.0847$) ตามลำดับ และ 2) แนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ประกอบด้วย (1) การศึกษาบริบทของสถานศึกษา (2) การสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วม (3) การพัฒนาครูและบุคลากร (4) การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ และ (5) การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

ศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา, ญัฐกานต์ ประจันบาน บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเครื่องมือการวัดคุณลักษณะความเป็นนวัตกรรมสำหรับครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา” พบว่า 1) เครื่องมือวัดคุณลักษณะความเป็นนวัตกรรมสำหรับครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความกล้าทดลอง ความมุ่งมั่นพัฒนา และทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ รวมจำนวน 24 ข้อ ซึ่งครอบคลุมคุณลักษณะสำคัญของครูนวัตกรรมในบริบทการศึกษา และ 2) ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า มีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.250–0.365 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 นอกจากนี้ โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 240.035$, $df = 219$, $p = .1572$, $CFI = .995$, $TLI = .993$, $RMSEA = .055$, $SRMR = .028$) แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือมีความเหมาะสม มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้วัดคุณลักษณะความเป็นนวัตกรรมสำหรับครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธีระศักดิ์ เครือแสง, อารยา ปิยะกุล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเชิงจิตวิทยาผ่านระบบออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างการยืดหยุ่นการรู้คิดต่อการปรับเปลี่ยนการดำรงชีวิตวิถีใหม่สำหรับเยาวชน” พบว่า 1) การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเชิงจิตวิทยาผ่านระบบออนไลน์ตามแนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาเชิงบูรณาการ 2 ทฤษฎี ประกอบด้วยทฤษฎีการบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม และทฤษฎีการยอมรับและพันธะสัญญาสามารถเสริมสร้างการยืดหยุ่นการรู้คิดต่อการปรับเปลี่ยนการดำรงชีวิตวิถีใหม่สำหรับเยาวชนให้สูงขึ้นได้ 2) ภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมเชิงจิตวิทยาผ่านระบบออนไลน์ฯ เยาวชนมีการยืดหยุ่นการรู้คิดต่อการปรับเปลี่ยนการดำรงชีวิตวิถีใหม่เฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมเชิงจิตวิทยาผ่านระบบออนไลน์ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นโปรแกรมฝึกอบรมเชิงจิตวิทยาผ่านระบบออนไลน์ฯ จึง

สามารถเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความยืดหยุ่นทางการรู้คิดเพื่อรองรับการปรับตัวต่อวิถีชีวิตใหม่ได้อย่างเหมาะสม

ศรายุทธ ธิศรีชัย, เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต, ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ บทความวิจัยเรื่อง “การบูรณาการการเรียนรู้เชิงรุกกับปัญญาประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาครูในการจัดทำกลยุทธ์ของสถานศึกษา” พบว่า 1) สภาพและแนวทางการบริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสื่องค์กรแห่งนวัตกรรม ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ และเป้าหมายร่วม 2) ด้านกระบวนการและวัฒนธรรมองค์กร 3) ด้านผู้นำองค์กรแห่งนวัตกรรม 4) ด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์บุคลากร 5) ด้านการจัดการความรู้และข้อมูลข่าวสาร และ 6) ด้านการประเมินผลนวัตกรรม มีสภาพการปฏิบัติร้อยละ 90 ขึ้นไปทุกด้าน และมีแนวทางด้านการบริหารจัดการ 4 ด้าน 8 ข้อ และแนวทางด้านการบริหารสื่องค์กรแห่งนวัตกรรม 6 ด้าน 12 ข้อ 2) ผลการพัฒนารูปแบบประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ องค์ประกอบที่ 2 ด้านการบริหารสื่องค์กรแห่งนวัตกรรม องค์ประกอบที่ 3 ด้านแนวทางการบริหารจัดการ Agile Management และองค์ประกอบที่ 4 ความสำเร็จขององค์กรแห่งนวัตกรรม และ 3) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสื่องค์กรแห่งนวัตกรรม มีความถูกต้องและความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุทธิพงศ์ บุญผดุง, วิทยาวรรณ เอกวรรณัง, กลัณญ์ เพชรภรณ์ บทความวิจัยเรื่อง “การบูรณาการการเรียนรู้เชิงรุกกับปัญญาประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาครูในการจัดทำกลยุทธ์ของสถานศึกษา” พบว่า 1) ระดับความสามารถของนักศึกษาครูในการจัดทำกลยุทธ์ของสถานศึกษาอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยได้คะแนนสอบเฉลี่ยเท่ากับ 34.15 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความสามารถในการจัดทำกลยุทธ์ของสถานศึกษาของนักศึกษาครูกับเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม (ร้อยละ 82) พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการจัดทำ กลยุทธ์ของสถานศึกษาสูงกว่าร้อยละ 82 และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาในภาพรวมที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับปัญญาประดิษฐ์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ดังนั้นจึงควรนำการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการนี้ไปใช้ในการส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษาครู ตลอดจนควรมีการศึกษาต่อยอดในบริบทที่หลากหลายเพื่อยืนยันและขยายผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษาต่อไป

กุลชนกนันท์ ธนโชติกิจเกื้อกุล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2” พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก โดยความต้องการจำเป็นสูงสุดคือสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 3 ส่วน 8 ด้าน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย (1) หลักการของรูปแบบ (2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (3) เป้าหมายของรูปแบบ ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย (4) องค์ประกอบของรูปแบบ (5) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ และ ส่วนที่ 3 ส่วนการนำไปใช้ ประกอบด้วย (6) วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ (7) แนวทางการประเมินรูปแบบ และ 8) เงื่อนไขความสำเร็จ 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการและสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ผลการประเมินรูปแบบพบว่ามีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด

สิริธัญญา โกษะ, พรเทพ รุ่งแผน, ประยูร บุญใช้ บทความวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารงานวิชาการเพื่อฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” พบว่า 1) สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารงานวิชาการเพื่อฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีจุดแข็งโดยรวมอยู่ที่ด้านกลยุทธ์และนโยบาย และมีจุดอ่อนอยู่ที่ด้านบุคลากร เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ พบว่า จุดแข็งสูงสุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนจุดอ่อนสูงสุดคือด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยที่เป็นโอกาสสูงสุด ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ขณะที่อุปสรรคสำคัญ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ โดยโอกาสที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ขณะที่อุปสรรคยังส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานเพื่อฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวม

ธัญชนก หม่องอิน, สุรีย์พร สว่างเมฆ บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์ในห้องเรียนเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการปฏิบัติเพื่อสิ่งแวดล้อม เรื่อง แหล่งน้ำในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” พบว่า 1) แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์ในห้องเรียนเป็นฐาน ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นเลือกปรากฏการณ์ห้องเรียนที่เกี่ยวข้อง ควรเลือกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนของนักเรียน ขั้นกระตุ้นความสนใจ ใช้สื่อนำเสนอปรากฏการณ์

ในท้องถิ่นและใช้คำถามกระตุ้นคิด ขั้นวางแผนการสืบค้น นักเรียนร่วมกันออกแบบและวางแผนการสืบค้นข้อมูลก่อนลงพื้นที่สำรวจด้วยเทคโนโลยี Google Maps ขั้นรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนลงพื้นที่สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลปรากฏการณ์ในท้องถิ่น ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์จากการลงพื้นที่มาอธิบายในสถานการณ์ใหม่ขั้นขยายความรู้ นักเรียนนำข้อสรุปและข้อค้นพบจากปรากฏการณ์ในท้องถิ่นที่ได้มาทำแผนผังความคิดรวมทั้งเผยแพร่ผลงานต่อผู้อื่นในชุมชน และขั้นสะท้อนผลการเรียนรู้ นักเรียนเขียนสะท้อนคิดและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน และ 2) ผลสมรรถนะการปฏิบัติเพื่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียนพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีสมรรถนะการปฏิบัติเพื่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นจากวงจรปฏิบัติการที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ วงจรปฏิบัติการที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง และวงจรปฏิบัติการที่ 3 อยู่ในระดับดี ซึ่งผลการประเมินการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติเพื่อสิ่งแวดล้อมหลังการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

นิศรา ไชยเพ็ญ, บุญช่วย ศิริเกษ, พิมพอร สดเอี่ยม บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่โรงเรียนแห่งความสุขตามหลักพุทธธรรมสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตตรวจราชการที่ 10” พบว่า 1) สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.77) สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.48) และลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการมีทัศนคติเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.428$) ลำดับที่ 2 ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ ($PNI_{modified} = 0.403$) ลำดับที่ 3 ด้านการมีสวัสดิการที่เหมาะสม ($PNI_{modified} = 0.381$) และลำดับที่ 4 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี ($PNI_{modified} = 0.365$) ตามลำดับ และ 2) แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่โรงเรียนแห่งความสุขตามหลักพุทธธรรมสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตตรวจราชการที่ 10 สรุปได้ว่า ด้านการมีทัศนคติเชิงบวกมี 5 แนวทาง ด้านการมีผลลัพธ์ตามเป้าหมายมี 5 แนวทาง ด้านการมีสวัสดิการที่เหมาะสมมี 5 แนวทาง และ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีมี 5 แนวทาง

จิรายุส สาจัญ บทความวิจัยเรื่อง “กระบวนการสร้างความชอบธรรมของรัฐบาลเอกภาพเมียนมา” พบว่า 1) NUG สถาปนาความชอบธรรมโดยอ้างอิงผลการเลือกตั้งปี 2020 ในระดับภายในประเทศ ควบคู่กับการใช้วาทกรรมประชาธิปไตยและการเดินเกมการทูตในเวทีโลก 2) NUG ดำเนินยุทธศาสตร์หลากหลายมิติเพื่อท้าทายอำนาจของระบอบทหาร ได้แก่ การจัดตั้งโครงสร้างรัฐบาลทางเลือก การหนุนเสริมขบวนการอารยะขัดขืน การก่อตั้งกองกำลังพิทักษ์ประชาชน และ

การสร้างแนวร่วมร่วมกับกลุ่มติดอาวุธชาติพันธุ์ และ 3) ปัจจัยภายในที่เกื้อหนุนความชอบธรรมของ NUG ประกอบด้วยแรงสนับสนุนจากประชาชนและความร่วมมือของกลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรค ได้แก่ การที่ประชาคมโลกยังมิได้ให้การรับรอง NUG อย่างเป็นทางการ ผนวกกับหลักการไม่แทรกแซงของอาเซียน ข้อค้นพบของการศึกษานี้สะท้อนว่าความขัดแย้งในเมียนมาดำรงอยู่ในภาวะยื้อแย่งของการครอบครองความชอบธรรม (Legitimacy Paradox) ที่ SAC ครอบครองกำลังบังคับแต่ขาดความชอบธรรม ขณะที่ NUG ครอบครองความชอบธรรมแต่ขาดกำลังบังคับ อันถือเป็นการต้อยอดและขยายขอบเขตการประยุกต์ใช้ทฤษฎีของ Beetham สำหรับการวิเคราะห์ความขัดแย้งในยุคปัจจุบัน

ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลัน, อมร มะลาศรี, คมสันที ขจรปัญญาไพศาล, สุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ฐานสมรรถนะในรายวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์” พบว่า 1) รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ฐานสมรรถนะประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ของการประเมิน (2) เนื้อหาที่มุ่งประเมิน (3) ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน (4) วิธีการประเมิน (5) เครื่องมือการประเมิน (6) ผู้ทำการประเมิน และ (7) การรายงานผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, $S.D.=0.62$) และผลการศึกษาคความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, $S.D.=0.88$) และ 3) ผลการปรับปรุงรูปแบบการประเมินสรุปประเด็นในการปรับปรุง ดังนี้ (1) เครื่องมือประเมิน สำหรับผู้เรียนประเมินตนเองและเพื่อนประเมินผู้เรียน ใช้เครื่องมือคนละฉบับ (2) น้ำหนักคะแนนการประเมินให้มีน้ำหนักต่างกัน จำแนกตามผู้ประเมิน โดยกำหนดให้ครูผู้สอนมีน้ำหนักคะแนนมากกว่าผู้เรียนประเมินตนเองและเพื่อนประเมินผู้เรียน และ (3) แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ใช้วิธีการเรียนรู้เชิงรุกรูปแบบใดก็ได้ที่สามารถบูรณาการสมรรถนะ (K S A) ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง และเน้นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะเต็มตามศักยภาพ ผลการศึกษาคครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่จะนำรูปแบบนี้ไปกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมในการเตรียมความพร้อมการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ฐานสมรรถนะต่อไป

อัมรินทร์ โอษฐฤทธิ, สุภาภรณ์ ช่อแก้ว บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดการข้อมูลตัวชี้วัดเพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยด้วยข้อมูลสู่วิทยาเขตนานาชาติ: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต” พบว่า 1) บุคลากรสายวิชาการและสายอำนวยการมีความคิดเห็นต่อสภาพปัจจุบันและการบริหารจัดการข้อมูลตัวชี้วัดอยู่ในระดับปานกลาง มีความคาดหวังต่อการพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก และไม่พบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการร่วมกันในการพัฒนาระบบข้อมูลตัวชี้วัดเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ 2) การจัดการข้อมูลตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยยังมีข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและเชิงระบบ ได้แก่ ความกระจัดกระจายของข้อมูล ความซ้ำซ้อนในการรายงาน และความไม่ชัดเจนด้านการกำกับดูแลข้อมูล โดยผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลตัวชี้วัดแบบบูรณาการและรวมศูนย์ควบคู่กับการกำหนดมาตรฐานข้อมูลและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการใช้ข้อมูล และ 3) การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยด้วยข้อมูลจำเป็นต้องดำเนินการในลักษณะเชิงบูรณาการ ครอบคลุมมิติด้านโครงสร้างองค์กร กระบวนการจัดการข้อมูล ศักยภาพบุคลากร และการใช้ข้อมูลเชิงกลยุทธ์อย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นวิทยาเขตนานาชาติอย่างยั่งยืน

ศิฎามาส น้อยสอน, ณัฐกานต์ ประจัญบาน, ปกรณ์ ประจัญบาน บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาองค์ประกอบวัฒนธรรมการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” พบว่า 1) วัฒนธรรมการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 17 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ นโยบายและวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมการอ่าน สภาพแวดล้อมด้านการอ่าน ทักษะคิดและแรงจูงใจในการอ่าน นิสัยและพฤติกรรมการอ่าน และเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มดิจิทัลช่วยสนับสนุนการอ่าน และ 2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลการวัดวัฒนธรรมการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทุกองค์ประกอบ ได้แก่ (1) นโยบายและวิสัยทัศน์ในการส่งเสริมการอ่าน พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 1.249$, $df = 1$, $p - value = 0.2637$, $RMSEA = 0.050$, $CFI = 0.999$, $TLI = 0.996$, $SRMR = 0.045$ (2) สภาพแวดล้อมด้านการอ่าน พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 1.210$, $df = 1$, $p - value = 0.2714$, $RMSEA = 0.046$, $CFI = 0.998$, $TLI = 0.994$, $SRMR = 0.020$ (3) ทักษะคิดและแรงจูงใจในการอ่าน พิจารณาจากค่า $\chi^2 = 5.328$, $df = 2$, $p - value = 0.0697$, $RMSEA = 0.105$, $CFI = 0.985$, TLI

=0.955, SRMR =0.023 (4) นิสัยและพฤติกรรมการอ่าน ค่า $\chi^2=0.316$, df =2, p - value =0.8537, RMSEA =0.00 , CFI = 1.00, TLI =1.00, SRMR =0.005 และ (5) เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ช่วยสนับสนุนการอ่าน พิจารณาจากค่า $\chi^2=1.098$, df =1, p - value = 0.2946 , RMSEA =0.026, CFI = 0.999, TLI =0.998, SRMR =0.017 แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงโครงสร้าง และสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

นิพนธ์ พนมเขต, ดนิตา ดวงวิไล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ปรากฏการณ์เป็นฐานร่วมกับสถานการณ์จำลอง” พบว่า 1) ผลการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร หลังสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.63 (S.D. = 2.45) คิดเป็นร้อยละ 79.17 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และข้อ 2) ผลการพัฒนาสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 25.88 (S.D. = 0.93) คิดเป็นร้อยละ 86.25 มีนักเรียนจำนวน 7 คนที่ผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 87.50 แม้ผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมจะมีแนวโน้มการพัฒนาในระดับที่ดี แต่จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ขั้นสูงยังไม่บรรลุเป้าหมายร้อยละ 80 ตามที่ตั้งไว้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติมในด้านความมั่นใจและการฝึกทักษะการสื่อสารเฉพาะบุคคลต่อไป

พงษ์ศักดิ์ ธงรัตนะ, วิทยาธร ท่อแก้ว, หลุยส์ ปัญญาบุตรตระกูล, พรปภัสสร ปริญาชาญกุล บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารในการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนแบบมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” พบว่า 1) การจัดการการสื่อสารนโยบายในการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนแบบมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลปรากฏอยู่ในรูปแบบของการมีส่วนร่วมของเครือข่ายหลายภาคส่วนและองค์กรบริหารส่วนตำบลได้ทำหน้าที่ในการเป็นศูนย์กลางการประสานงานมากกว่าจะเป็นผู้สั่งการแบบบนลงล่าง 2) กระบวนการจัดการการสื่อสารในการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนแบบมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการเน้นไปที่กระบวนการผู้รับร่วมสร้างและการลดช่องว่างของการสื่อสารสุขภาพลงด้วยการสื่อแบบเป็นกันเอง 3) แนวทางการพัฒนาการจัดการการสื่อสารในการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนแบบมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการเน้นไปที่การเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายในพื้นที่ให้เกิดการเรียนรู้เท่าทันสื่อสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ทง ทงภูเบศร์, ณัฐพร สุริยากานนท์ บทความวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในภาคกลางของประเทศไทย” พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาโดยรวมมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.62) สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.46) และมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.33 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ โครงสร้างและระบบสารสนเทศในการบริหาร ($PNI_{\text{modified}} = 0.34$) การบริหารความปลอดภัยและความยั่งยืนดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.33$) และกลยุทธ์ดิจิทัลและการกำกับเชิงนโยบาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.33$) การวิจัยเสนอกรอบแนวทางที่สังเคราะห์จากผลการวิจัย ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำไม่ใช่ปัญหาหลัก แต่โรงเรียนขาดโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสารสนเทศ และบุคลากรที่มีสมรรถนะเพียงพอในการแปลงภาวะผู้นำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างกลไกสนับสนุนทางเศรษฐกิจ และกำหนดมาตรฐานสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากรทางการศึกษา

พันธ์ศิริ เสนิงค์ ณ อรุณยา, วันเฉลิม จันทร์ทรง บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการสหวิทยาการ ระหว่างวิชาเคมีร่วมกับวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการพัฒนาเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง โปรแกรมคำนวณความเข้มข้นสารละลายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการสหวิทยาการ ระหว่างวิชาเคมี ร่วมกับวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่อง การสร้างโปรแกรมคำนวณความเข้มข้นของสารละลายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเคมี เรื่อง การคำนวณความเข้มข้นของสารละลาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประเมินทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ พบว่านักเรียนมีทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.44)

ณฐยา ราชสมบัติ, พระครูสิริปฏิริณัทสน์, พระสิริเวศย์ มุฑิจิตโต (ลิมป์ศิลาทอง), พระมหาฉัตรชัย ทันทบาล, เฉลิมชัย แก้วกัณหา บทความวิชาการเรื่อง “เมื่อตลาดคือห้องเรียนสังคมศึกษา: ว่าด้วยการเรียนรู้แบบรากเหง้าและการศึกษาของบุตรผู้ค้าข้างทาง” พบว่า เด็กกลุ่มนี้ถือครองทุนความรู้ด้านความเป็นพลเมือง เศรษฐกิจ และพื้นที่สาธารณะอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน ทว่าทุนความรู้ดังกล่าวมักถูกมองข้ามหรือประเมินค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น มิใช่เพราะไม่มีอยู่จริง หากแต่เพราะไม่ปรากฏในรูปแบบที่ระบบการศึกษาสามารถรับรู้หรือ “อ่าน” ได้ ปรากฏการณ์เช่นนี้ชวนให้ตั้งข้อสังเกตต่อไปว่า สิ่งที่ระบบเรียกว่า “การขาดความรู้” นั้น แท้จริงแล้วอาจเป็นเพียงข้อจำกัดของระบบเองในการมองเห็นความรู้ที่ดำรงอยู่ในรูปแบบอื่นบนพื้นฐานดังกล่าว บทความนี้จะเสนอว่าครูสังคมศึกษาพึงพัฒนาสมรรถนะในการ “อ่านการเรียนรู้แบบรากเหง้า” ขึ้น เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์นอกห้องเรียนของผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมาย มิใช่เพียงในฐานะข้อมูลเสริมขยายขอบ หากแต่ในฐานะพื้นที่ความรู้ที่มีน้ำหนักเทียบเท่ากับความรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้แต่แรก

ชฎาภัทร เปี่ยมอินทร์ บทความวิชาการเรื่อง “ผู้บริหารสถานศึกษานวัตกรรมและเทคโนโลยีการบริหารการศึกษายุคดิจิทัล” พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรมีวิสัยทัศน์เปิดรับการเปลี่ยนแปลง มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยี สามารถวางแผนและตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูล ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้พัฒนาความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี รวมทั้งเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา นอกจากนี้ ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป เพื่อช่วยลดขั้นตอนการทำงาน เพิ่มความรวดเร็วในการสื่อสาร และทำให้การบริหารทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงไม่ได้มีหน้าที่เพียงนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานเท่านั้น แต่ต้องสามารถนำความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการมีส่วนร่วมของบุคลากรมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการ ยกระดับคุณภาพการศึกษา และเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาให้สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ขวัญธารา พุ่มพฤษ, อนุชา กอนพ่วง, พิทยา แสงสว่าง บทความวิชาการเรื่อง “แนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบตามกระบวนการทัศน์จิตศึกษา” พบว่า การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบตามกระบวนการทัศน์จิตศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาผ่าน

กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยทุกองค์ประกอบต้องดำเนินงานอย่างบูรณาการภายใต้การสร้างสภาพแวดล้อมเชิงบวก ควบคู่ไปกับการใส่ใจ และการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบตามกระบวนการทัศน์จิตศึกษา ควรมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้เชิงบวก การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การออกแบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและเสริมสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาสถานศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช พรหมศิลป์)

บรรณาธิการวารสารวิจัยวิชาการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-จ
บทบรรณาธิการ	ฉ-ต

บทความวิจัย:

การประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในนวัตกรรมทางสุขภาพในภาวะปกติใหม่ ของพระศิลาบุญฐานาก จังหวัดสุโขทัย : พระครูวิบูลสาโรภาส (เฉลิม กนตสาโร), พระวิสิทธิ์ ฐิตวิสุทธิโธ, เทพประวิณ จันทร์แรง	1
การมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรทางการศึกษาของชุมชนในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 ตามหลักสังคหวัตถุ 4 : สุรวิชัย สวงรัมย์, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, สถาพร ภาคพรม	19
ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำร่วมเพื่อการเปลี่ยนผ่าน ทางสังคม ของคณะกรรมการองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา : วารุณี กรัดเนียม, เสนรี ยู อันซุนดา, ณัฏฐ์ ชาคำมูล, อนุชา กอนพ่วง	35
คุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ : ชัยณรงค์ สิริพรปรีดา	55
การพัฒนาต้นแบบนวัตกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เชิงอนุรักษ์มรดกทาง ศิลปวัฒนธรรมในชุมชนเก่าปากแพรก : ปรัชญา เหลืองแดง, ศิวาวุฒม์ ชัยเขาวรินทร์, ญาดาภัก กิจทวี, ลัดดาวัลย์ จำปา, จักขุมาลย์ วงษ์ท้าว, นันทวัน หัตถมาศ	74

แนวทางการบริหารหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

: มลิวัลย์ จันทรรวชาติ, กมลทิพย์ ทองกำแหง

96

การพัฒนาเครื่องมือการวัดคุณลักษณะความเป็นวัตรสำหรับครูในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

: ศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา, ณัฐกานต์ ประจันบาน

120

การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเชิงจิตวิทยาผ่านระบบออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างการ

ยึดหยุ่นการรู้คิดต่อการปรับเปลี่ยนการดำรงชีวิตวิถีใหม่สำหรับเยาวชน

: อีระศักดิ์ เครือแสง, อารยา ปิยะกุล

137

การพัฒนารูปแบบการบริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสู่องค์กร

แห่งนวัตกรรม

: ศรายุทธ อิศริชัย, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ปัญญา อีระวิทยเลิศ

158

การบูรณาการการเรียนรู้เชิงรุกกับปัญญาประดิษฐ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถ

ของนักศึกษาครูในการจัดทำกลยุทธ์ของสถานศึกษา

: สุทธิพงศ์ บุญผดุง, วิภาวรรณ เอกวรรณัง, กัลญญา เพชรภรณ์

180

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการ

จัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2

: กุลชนกนันท์ ธนโชติกิจเกื้อกูล

202

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารงานวิชาการเพื่อฟื้นฟูภาวะถดถอย

ทางการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษา

: สิริธัญญา โกษะ, พรเทพ ฐิ์แผน, ประยูร บุญใช้

222

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์ในห้องเรียนเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ
การปฏิบัติเพื่อสิ่งแวดล้อม เรื่อง แหล่งน้ำในห้องเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5

: ธิญชนก หม่องอิน, สุรีย์พร สว่างเมฆ 240

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่โรงเรียนแห่งความสุขตามหลักพุทธธรรม
สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เขตตรวจราชการที่ 10

: นิศรา ไชยเพ็ญ, บุญช่วย ศิริเกษ, พิมพ์อร สดเอี่ยม 260

กระบวนการสร้างความชอบธรรมของรัฐบาลเอกภาพเมียนมา

: จิรายุส สาจ้อย 278

การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ฐานสมรรถนะในรายวิชา
คณิตศาสตร์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์

: ศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิธิน, อมร มะลาศรี, คมสันท์ ขจรปัญญาไพศาล, 298
สุวรรณวัฒน์ เทียนยุทธกุล, สมใจ ภูครองทุ่ง

แนวทางการพัฒนาการจัดการข้อมูลตัวชี้วัดเพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยด้วย
ข้อมูลสู่วิทยาเขตนานาชาติ: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตภูเก็ต

: อัมรินทร์ โอษฐ์ฤทธิ์, สุภาภรณ์ ช่อแก้ว 322

การพัฒนาองค์ประกอบวัฒนธรรมการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

: ศิภูมาส น้อยสอน, ณัฐกานต์ ประจัญบาน, ปกรณ์ ประจันบาน 342

การพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารและสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ปรากฏการณ์เป็นฐาน
ร่วมกับสถานการณ์จำลอง

: นิชนันท์ พนมเขต, ดนิตา ดวงวิไล 363

การจัดการการสื่อสารในการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนแบบมีส่วนร่วมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

: พงษ์ศักดิ์ ธงรัตน์, วิทยาธร ท่อแก้ว, หฤทัย ปัญญาวุฒตระกูล,
พรปภัสสร ปริญชาญกุล 376

การประเมินความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในภาคกลางของประเทศไทย

: ทนง ทองภูเบศร์, ณัฐพร สุริยากานนท์ 392

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการสหวิทยาการ ระหว่างวิชาเคมี ร่วมกับวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการพัฒนาเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง โปรแกรมคำนวณความเข้มข้นสารละลายสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

: พันธุ์ศิริ เสนิงวงศ์ ณ อยู่ธยา, วันเฉลิม จันทร์ทรง 411

บทความวิชาการ:

เมื่อตลาดคือห้องเรียนสังคมศึกษา: ว่าด้วยการเรียนรู้แบบรากเหง้าและ การศึกษาของบุตรผู้ค้าข้างทาง

: ณฐยา ราชมบัติ, พระครูสิริภุญญิต์, พระสิริเวศย์ มุฑาจิตโต
(ลิมป์ศิลาทอง), พระมหาฉัตรชัย ทันทบาล, เฉลิมชัย แก้วกัณหา 430

ผู้บริหารสถานศึกษานวัตกรรมและเทคโนโลยีการบริหารการศึกษายุคดิจิทัล

: ชฎาภัทร เปี่ยมอินทร์ 447

แนวทางการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบตามกระบวนการทัศน์จิตศึกษา

: ขวัญธรรมา พุ่มพฤษ, อนุชา กอนพ่วง, พิทยา แสงสว่าง 467

ภาคผนวก

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิจัยวิชาการ 490

แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์ 491

หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสารวิจัยวิชาการ 491